

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Να μιμηθούμε την πίστη της Αγίας Κυριακής στον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Στο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο Αγίας Κυριακής Καρδίτσας, το εσπέρας της Κυριακής 6 Ιουλίου 2025, παραμονή της εορτής της Αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Κυριακής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην πανηγυρική ακολουθία του Εσπερινού. Πλήθος πιστών προσήλθε ευλαβικά για να τιμήσει τη μνήμη της Αγίας και να συμμετάσχει στην κοινή προσευχή.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον βίο και το μαρτύριο της Αγίας Κυριακής, προτρέποντας τους πιστούς να μιμηθούν την πίστη και την

αφοσίωσή της στον Χριστό. Ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Η Μεγαλομάρτης Κυριακή, όπου η Εκκλησία μας μάς την φέρνει απόψε και αύριο να την τιμήσουμε, εάν προσέξουμε λίγο και διαβάσουμε τον βίο της, τη ζωή της, θα δούμε ότι εκτός από την πολύ στεναρά προσωπικότητά της, ήταν ένα πρόσωπο το οποίο δημιούργησε στους άλλους ανθρώπους φθόνο και ζήλια για να οδηγηθεί στο μαρτύριο. Και αυτό θα πρέπει να μας διδάσκει στη ζωή μας το πώς θα πρέπει να σκεπτόμαστε και να συμπεριφερόμαστε στους άλλους, αλλά κυρίως στην προσωπικότητα και την ελευθερία του άλλου.

Γεννήθηκε από ευσεβείς και πλούσιους γονείς και ανήκει στην ομάδα των μεγάλων μαρτύρων της πίστεώς μας, ανδρών και γυναικών του 3ου αιώνα μ.Χ., την περίοδο δηλαδή των μεγάλων διωγμών, αλλά και των χρυσών διωγμών της Εκκλησίας, οι οποίοι επότισαν με το αίμα τους το δέντρο της Πίστεως για να αυξηθεί και να μεγαλυνθεί. Ακόμη, η Εκκλησία, ξέρετε, ήταν στις κατακόμβες. Δεν υπήρχαν ναοί, οι Χριστιανοί διώκονταν. Ο Δωρόθεος και η Ευσεβία, οι γονείς της ήταν πλούσιοι αλλά Χριστιανοί με βαθιά πίστη και βαθιά συνείδηση και δεν είχαν παιδιά, και η Κυριακή είναι αποτέλεσμα προσευχής. Γεννήθηκε μετά από πολλή προσευχή και η

ημέρα που γεννήθηκε ήταν η Κυριακή και γι' αυτό και της έδωσαν αυτό το όνομα.

Αλλά, καταλαβαίνετε ότι και η ανατροφή της Κυριακής, μεγαλώνοντας, οι γονείς της ήταν με πολλή πίστη και με πολλή αγάπη στον Νυμφίο Χριστό της Εκκλησίας.

Γι' αυτό και όταν πλέον, σε ηλικία 20 - 21 ετών, νέα κοπέλα όμορφη, άρχισαν φερέλπιδες νέοι να προσβλέπουν στο πρόσωπό της, ένας από αυτούς ήταν ο γιος ενός ανωτάτου δικαστικού. Η Κυριακή βέβαια συνεχώς έλεγε ότι δεν πρόκειται να τελέσει γάμο, να κάνει γάμο και θα ήθελε να παραμείνει παρθένος για να δείξει την αγάπη της, την πίστη της, την ευγνωμοσύνη της εις τον Κύριό μας Ιησού Χριστό που την έφερε στη ζωή. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα αυτός ο ανώτατος δικαστικός να καταδώσει.

Να λοιπόν ο φθόνος, και όταν δεν εξυπηρετεί τις επιθυμίες μας, του καθενός από εμάς, οι άλλοι άνθρωποι, πώς συμπεριφερόμαστε; Πώς αντιμετωπίζουμε τους άλλους; Πήγαν και κατέδωσαν τους γονείς της και αυτήν, ότι είναι Χριστιανοί. Και έτσι καταλαβαίνετε, επί αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού, ξεκίνησαν τα μαρτύρια εκεί στην Νικομήδεια και των γονέων πρώτα, αλλά και της Κυριακής κατόπιν.

Τους εξοβέλισαν, τους ταλαιπώρησαν, τους πόνεσαν, τους χτύπησαν, τους έριξαν

στη φυλακή για να αναγκάσουν την Κυριακή να κάνει γάμο με τον γιο του δικαστικού. Αλλά η Κυριακή παρέμεινε σταθερή στην πίστη της, στη θέση της, και βέβαια στη συνέχεια άλλαξε και το μαρτύριο, διότι φεύγουμε από το γεγονός ότι δεν παντρεύεται, δεν κάνει έναν γάμο με κάποιο νεαρό, και πάμε στο θέμα της Πίστεως. Αρχίζει η ταλαιπωρία των γονέων της και της ίδιας, επειδή ήταν Χριστιανοί. Τους αποκεφαλίζουν και τους δύο τους γονείς της, μπροστά της, για να μπορέσουν να την κάμψουν.

Αλλά εκείνη με περισσότερη δύναμη και περισσότερη πίστη παραμένει εις τον σκοπό της και εις την θέση της, εις την πίστη της εις τον Ιησού Χριστό. Και αυτό, ξέρετε, αντί μια κοπέλα μόνη της σε ηλικία 21 χρονών να την κάμπτει, της έδινε μεγαλύτερη δύναμη, την άνδρωνε και η ομολογία της ήταν πιο ισχυρή και πιο δυνατή. Την έστειλαν στη Βιθυνία, σε έναν διοικητή της περιοχής εκείνης, ο οποίος είχε ένα όνομα ότι μπορούσε εύκολα να μεταλλάξει τους Χριστιανούς και να τους κάνει ειδωλολάτρες. Όμως και αυτού η προσπάθεια δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα στην Κυριακή.

Και εξαιτίας όλης αυτής της πίστεώς της, στους ραβδισμούς όταν της ξέσχιζαν τις σάρκες, ερχόταν ο Κύριος ή άγγελος Κυρίου και την θεράπευε, την ενδυνάμωνε και της έδινε αυτή τη δυνατότητα να συνεχίζει να είναι πιο δυνατή και πιο ισχυρή στο μαρτύριο. Και βέβαια η πίστη της μεγάλωνε, η πίστη της γινόταν ακόμη πιο ζωντανή, πίστη με ουσιαστική παρρησία και μαρτυρία ενώπιον των διωκτών της. Αυτό λοιπόν είχε ως αποτέλεσμα εκείνη να υπομένει περισσότερο και η Αγία Κυριακή να παραμένει σταθερή στην αγάπη της στον Νυμφίο Χριστό της Εκκλησίας.

Εμείς βέβαια εύκολα εις τη ζωή μας και στην καθημερινότητά μας

συσχηματιζόμαστε. Κάνουμε αυτό που μας εξυπηρετεί, κάνουμε αυτό που μας συμφέρει. Μέσα στη συνείδησή μας δεν την έχουμε ζωντανή τη συνείδησή μας, γιατί η πίστη μας είναι χλιαρή και δεν ομολογούμε ουσιαστικά και δυναμικά το όνομα του Ιησού Χριστού στον κόσμο. Και αυτό βέβαια μπορεί να μη μας οδηγεί στη χύση του αίματός μας, αλλά μας οδηγεί στην κατάπτωση της προσωπικότητός μας. Εύκολα τα δεχόμαστε όλα. Εύκολα τα συγχωρούμε. Χάνονται οι αξίες, χάνονται η ηθική υπόσταση και η δυναμικότητα των ανθρώπων και εύκολα γινόμαστε κιμάς και μας αλέθουν για να μας χρησιμοποιούν όπως χρειάζεται στην κάθε περίπτωση.

Όταν πλέον αναπτύχθηκε ένας διάλογος μεταξύ του διοικητού της Βιθυνίας και της Αγίας Κυριακής, που προσπαθούσε πάλι να την πείσει να αλλάξει την πίστη της και να γίνει ειδωλολάτρισσα και να θυσιάσει στα είδωλα, του είπε η Αγία: πάρε με μέσα σ' αυτούς τους ναούς που εσείς έχετε τα αγάλματα και τα οποία πιστεύετε ότι είναι ζωντανοί θεοί, για να δούμε ποιος είναι ο πραγματικός ζων Θεός και να σας δείξω, λέγει, ότι οι δικοί σας είναι πεθαμένοι θεοί. Δεν υπάρχουν αυτοί οι θεοί. Είναι νεκρά αυτή η κατάσταση την οποίαν εσείς προσπαθείτε να δώσετε στους ανθρώπους. Και όντως έγινε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά προσευχήθηκε η Αγία Κυριακή και γκρεμίστηκαν τα αγάλματα, γκρεμίστηκαν τα ξόανα για να δείξουν στους ειδωλολάτρες ότι είναι πέτρες, άψυχες καταστάσεις, οι οποίες δεν μπορούν να αντιπαραταθούν με τον ζώντα και αληθινό Κύριό μας τον Ιησού Χριστό.

Βέβαια αυτό της στοίχισε ακόμη περισσότερο. Αποφασίστηκε να της κόψουν πλέον το κεφάλι και να την οδηγήσουν στο μαρτύριο. Όμως εκείνη, ακόμη και τότε με μία δύναμη και με μία παρρησία τους λέγει ότι εγώ από αυτή τη ζωή δεν θα φύγω όπως θέλετε εσείς, αλλά όπως θέλω εγώ. Και τους ζήτησε, τους παρακάλεσε να της επιτρέψουν να προσευχηθεί για λίγα λεπτά, πράγμα το οποίον και έγινε. Και αμέσως μετά που τελείωσε την προσευχή της, έγειρε και παρέδωσε το πνεύμα της. Και ο δήμιος βέβαια που ήθελε να της κόψει το κεφάλι, όταν την είδε να έχει γύρει νεκρά πλέον, πίστεψε και εκείνος και έγινε Χριστιανός, αντί να παραμείνει σε αυτήν την λανθασμένη υποτιθέμενη θρησκεία, στα είδωλα.

Βλέπετε λοιπόν ότι ένας άνθρωπος, και στη συγκεκριμένη περίπτωση ένας νέος άνθρωπος, όταν ζει με τον Ιησού Χριστό και αλληλοπεριχωρείται ο Θεός μέσα του, δυναμώνεται, ενισχύεται, χαριτώνεται, δείχνει την πίστη του και ομολογεί αυτή την πίστη. Και αυτό είναι το αναγκαίο σε εμάς: να μάθουμε να ομολογούμε την πίστη μας! Η πίστη μας να είναι ζωντανή! Να μιμούμαστε τους Αγίους, μάρτυρες και στη συγκεκριμένη περίπτωση την Αγία Κυριακή, όπου ένα κορίτσι με σφριγηλό φρόνημα όμως και δυνατός άνθρωπος, γιατί πίστευε στον Ιησού Χριστό, κατατρόπωσε τα είδωλα και μας έδωσε έναν τρόπο μιας άλλης ζωής, γιατί η ζωή

κοντά στον Χριστό είναι ένας τρόπος μιας άλλης ζωής.

Εμείς έχουμε το θέλω μας, έχουμε το εγώ μας, είμαστε κακομαθημένοι, θέλουμε αυτό που θέλουμε και τώρα που το θέλουμε, ξεχνώντας όμως ότι μέσα στην παρουσία του Θεού και στην δημιουργία του Θεού, βεβαίως είμαστε πρόσωπα, χαριτωμένα πρόσωπα, μέρος της δημιουργίας, όμως, που πρέπει να συντελούμε στην ύπαρξη αυτής της δημιουργίας και στη συνέχειά της. Η ζωή μας είναι μια αλυσίδα, που αφήνουμε ο ένας αυτόν τον κρίκο στον επόμενο και ο επόμενος στον μεθεπόμενο, μια συνέχεια ζωής; Θανάτου; Χανόμαστε; Όχι!

Μια συνέχεια της παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων, δια της πίστεως και της ομολογίας! Αυτό είναι ο Χριστιανός· δεν είναι κάτι άλλο ο Χριστιανός. Αυτή είναι η παρουσία του μέσα στον κόσμο. Και βλέπετε ότι οι ιδιαιτερότητές μας, οι ιδιομορφίες μας, η ιδιοπροσωπεία μας – όλα αυτά χάνονται, δεν μένει τίποτα, και το γνωρίζουμε όλοι μας πολύ καλά!

Εμείς όμως εδώ ήρθαμε απόψε να ψάλλουμε την Αγία Κυριακή. Ήρθαμε να προσκυνήσουμε το ιερό της εικόνισμα και αν είχαμε και τα ιερά της λείψανα – δείτε, το 289 μ.Χ., τον 3ο αιώνα – μαρτύρησε η Αγία, και από τότε μέχρι σήμερα την επικαλούμαστε, την τιμούμε. Γιατί παραμένει μια αδιάλειπτη αλυσίδα, ένας κρίκος μέσα στη ζωή της Εκκλησίας και στην παρουσία του Ιησού Χριστού στη ζωή των ανθρώπων. Αυτό είναι η Αγία Κυριακή!

Και αυτό θα πρέπει εμείς με την πίστη μας να κατορθώσουμε στη ζωή μας. Βλέπετε, όλα εύκολα χάνονται και ξεχνιούνται, γιατί έρχεται η λήθη. Αλλά μέσα σε αυτή τη λήθη, η αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού – της οποίας μέρος είναι και η Αγία Κυριακή – παραμένει συνεχής, παραμένει αδιάπτωτη, παραμένει ανεξίτηλη. Για να μας πει τί; η Αγία Κυριακή και όλοι οι Άγιοι: «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερον ο Αυτός και εις τους αιώνας.» Αυτόν τον Θεό λατρεύουμε, Αυτόν τον ζώντα και αληθινό Θεό.

Όπως Τον υπηρέτησε η Κυριακή τότε – χρειάστηκε ένα νέο κορίτσι 21 χρονών να χύσει το αίμα της, να ομολογήσει την πίστη της, να καταστρέψει τα είδωλα.

Εμείς καταφέραμε να καταστρέψουμε τα είδωλα του εαυτού μας, που εύκολα τα φτιάχνουμε; Να τα καταστρέψουμε αυτά και στη θέση τους να μπει η εικόνα του ζώντος Θεού. Όχι είδωλο, όχι ψεύτικη κατάσταση, αλλά ο ζων και αληθινός Θεός, ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς, Αυτός που μπορεί να είναι με τον άνθρωπο και να τον εξαγιάζει, να τον χαριτώνει, να τον ενδυναμώνει και να τον εισαγάγει στη Βασιλεία Του.

Εύχομαι η Χάρis του Θεού, δια πρεσβειών της Αγίας Κυριακής της Μεγαλομάρτυρος και Αθληφόρου, να ευλογεί όλους μας, να συνέχη τη σκέψη μας,

τη διάθεσή μας, την πίστη μας και την εμπιστοσύνη μας στον Ιησού Χριστό· για να παραμένουμε πάντοτε ενωμένοι μαζί Του και να μπορούμε να φτιάχνουμε τη ζωή μας, την προσωπικότητά μας, τη σχέση μας με τους άλλους – που είναι πολύ βασικό και πολύ αναγκαίο – ώστε να μπορούμε πράγματι να εξυμνούμε το όνομα του Θεού, να δοξάζετε το όνομα του Θεού και να αγιάζονται και να χαριτώνονται οι άνθρωποι».